

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.35.230/2025/8.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: felperes1 Ltd.

(cím1

cím2)

A felperesek képviselője: Szecskay Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: dr. Vajda János;

cím3)

Az alperes: Magyar Nemzeti Bank

(cím4)

Az alperes képviselője: dr. Karuczka Zoltán Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: piacfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2025. június 25. napján kelt 25.K.701.053/2025/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 25.K.701.053/2025/17. számú ítéletét – az indokolás részbeni módosításával – hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték beszedési számlájára.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes gazdasági társaság az Nyrt. (a továbbiakban: Nyrt.) 100%-os tulajdonában álló, ciprusi székhelyű leányvállalata.

[2] II.rendű felperes, a per korábbi II. rendű felperese magánszemély (a továbbiakban: II. rendű felperes), a felperes kizárólagos törvényes képviselője, egyben az Nyrt. vezető tisztségviselője, továbbá 2.716.137 db Nyrt. részvény tulajdonosa volt.

[3] A felperes az lengyel leányvállalat (a továbbiakban: lengyel leányvállalat) tulajdonosa, az Nyrt. a lengyel leányvállalat értékesítéséről 2015. december 8. napján tájékoztatást tett közzé, a közleményben a pénzügyi zárás végső időpontját 2016. február 28-ban jelölte meg. A II. rendű felperes a *portfolio.hu* weboldalon a közzététel napján megjelent interjúban nyilatkozott arról, hogy a lengyel leányvállalat értékesítéséből származó vételárat a felperes az Nyrt. részvényeinek vásárlásra fordítja.

[4] A felperes, mint vevő és a II. rendű felperes, mint eladó 2016. január 7-én „Határidős részvény adásvételi szerződés”-t kötöttek a II. rendű felperes tulajdonában álló 2.716.137 db Nyrt. részvény tárgyában, 676.318.113 Ft (249 Ft/részvény) ellenérték fejében azzal a feltétellel, hogy a lengyel leányvállalat a szerződésben meghatározott érték feletti értékesítése teljesedésbe megy és az ügylet nyilvánosságra kerül. A szerződéses kikötés alapján amennyiben a szerződés 2016. március 1-ig nem lép hatályba, az minden további jognyilatkozat nélkül megszűnik. A felek a szerződésben megállapodtak egyrészt abban, hogy az ügyletet lehetőleg tőzsdei tranzakció keretében bonyolítják le az adásvételkor meghatározott elszámolási rend szerint, másrészt abban, hogy adásvételi szerződést kötnek a szerződés lejártakor vagy az ügyletet tőzsdei tranzakcióként számolják el. A szerződés az abban meghatározott időpontig nem lépett hatályba, ugyanakkor a felek 2016. február 29-én megkötötték az ugyanezen a napon hatályba is lépett „Részvény Adásvételi Szerződés”-t, amelynek tárgya ugyanazon részvénycsomag ugyanazon vételáron történő értékesítése volt. Ezen szerződésben a felek megállapodtak abban, hogy a felperes vevő a teljes vételárat 2 napon belül köteles a II. rendű felperes eladónak megfizetni (szerződés 3. pontja). A részvények tulajdonjoga a teljes vételár megfizetésével száll át a vevőre (szerződés 4. pontja). A szerződés 6. pontja szerint „Felek rögzítik, hogy amennyiben a Részvények előző napi tőzsdei záróára lehetővé teszi, az adásvétel teljesítését tőzsdei ügylet keretében bonyolítják le piacnyitást követően haladéktalanul. Ebben az esetben Felek tudomásul veszik, hogy a tőzsdei ügylet elszámolása további 2 munkanap (T+2).” A felek a szerződésben nem rögzítették, hogy milyen tőzsdei záróár teljesíti a szerződés 6. pontjában írt feltételt. 2016. március 1-én a kereskedés 224 Ft-on zárult.

[5] A szerződéseket a vevő törvényes képviselőjeként és előadóként is kizárólag a II. rendű felperes írta alá. A szerződéseken ügyvédi ellenjegyzés nem szerepel, azok aláírását tanúk nem hitelesítették. A 2016. január 7-én kötött szerződést 2017. április 13. napján, a 2016. február 29-i szerződés 2017. október 10. napján közjegyzői okiratba foglalták. A szerződéseket a felperesek a 2016. március 5. napján indult piacfelügyeleti eljárásban nem hivatkozták, illetve nem csatolták be.

[6] Az Nyrt. 2016. február 19-én közzétette a 2016. március 11-ére meghirdetett közgyűlésére a II. rendű felperes által benyújtott előterjesztést, hogy a közgyűlés hozzon határozatot arról, hogy utasítja az Nyrt. igazgatóságát, hogy határozzon arról, hogy a felperes hozzon olyan tagi határozatot, hogy legfeljebb a lengyel leányvállalat értékesítéséből befolyt összeg erejéig tőzsdei tranzakció keretében Nyrt. részvényt vásároljon.

[7] Az Nyrt. a 2016. február 29-i közleményében arról tájékoztatta a részvényeseket, hogy a lengyel leányvállalattal kapcsolatos tranzakció a 2015. december 8. napján közzétett pénzügyi feltételekkel megegyező módon lezárult, a vételár befolyt.

[8] A vételár a felperes számláján 2016. február 26-án került jóváírásra.

[9] Az Nyrt. az 1/2016.(II.28.) társasági határozatával arról döntött, hogy a felperes a lengyel leányvállalat értékesítéséből származó vételár erejéig Nyrt. részvényeket vásároljon.

[10] A Budapesti Értéktőzsdén (a továbbiakban: BÉT) az Nyrt. részvényekkel való kereskedés 2015. december 8-án az Nyrt. kérésére, majd 2016. január 10. és február 8. között az alperes kérésére felfüggesztésre került.

[11] A felperes 2016. február 10. és 2016. március 1. napja között 532.744 db Nyrt. részvényt vásárolt a tőzsdén és 2016. március 1-én 7.152.878 db Nyrt. részvényt OTC ügyletek keretében (tőzsdén kívül). A részvények fedezete a vételár jóváírását megelőzően az értékesítés alatt álló lengyel leányvállalattól felvett kölcsön volt, az időszakban a részvények árfolyama emelkedett: a részvények 2016. február 10 - 12. napi átlagára 149,3161 Ft, 2016. március 1-én 220,1351 Ft volt.

[12] 2016. március 2-án a felperes nevében a II. rendű felperes limitáras (260 Ft) vételi keretmegbízást adott 6.500.000 Nyrt. részvény vásárlására (a továbbiakban: Vételi keretmegbízás) az Zrt Zrt.-nek. A vétel aznap, több részletben meg is történt. Az egyes vételekkel kapcsolatban a bróker és a II. rendű felperes folyamatosan telefonon egyeztettek. A Vételi keretmegbízással egyidejűleg (ugyanazon telefonbeszélgetéssel, illetve az e-mailen elküldött írásbeli megbízásokkal) a II. rendű felperes megbízást adott 2.716.137 db részvénye értékesítésére is. Az eladás 2016. március 2-án 9:11:13 órakor 249 Ft/részvény áron teljesült, a felperes a tőzsdén megvásárolta a II. rendű felperes részvényeit.

[13] Az alperes 2016. március 5. napján hivatalból piacfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy a felperések által az Nyrt. részvényekre beadott egyes megbízások, illetve a tőzsdén és tőzsdén kívül kötött ügyletek által a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 201. § (1) bekezdése, 202. §-a és 200. §-a szerinti tiltott piacbefolyásolás, illetve tiltott bennfentes kereskedelem valósult-e meg.

[14] Az alperes a piacfelügyeleti eljárás eredményként 2017. január 26-án meghozott H-PJ-III-B-3/2017. számú határozatával figyelmeztette a felperest a piacbefolyásolás tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartására, valamint azok megsértése miatt 45.000.000 Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte, továbbá a II. rendű felperest figyelmeztette a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések

megtartására és azok megsértése miatt 75.000.000 Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.

[15] Határozatát a Tpt. megbízások, illetve az ügyletkötések időpontjában hatályos 200. §-ára, 201. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdés a) és b) pontjára, (3) bekezdés a) pont aa) – ac) alpontjaira, 201. § (4) – (5) bekezdéseire, 202. § b) pontjára, 203. § (2) és (3) bekezdésére alapította, utalt a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII. 6.) Ajánlására, 2/2008. (VIII.14.) Ajánlás 8., 11. pontjaira, az Európai Unió Bírósága C-45/08. (Spector) és C-19/11. (M. Geltl) ítéletére, a Kúria EBH2011.2374 számú elvi határozatára.

[16] Megállapítása szerint azáltal, hogy a II. rendű felperes a felperes kizárólagos képviselőjeként, a felperes önálló jogalanyiságát kihasználva kifejezetten a saját részvényeit érintő pozícióinak kedvező árfolyam melletti zárása érdekében 2016. február 10. és 2016. március 1. közötti időszakban vételi megbízásokat adott az Nyrt. részvényekre, a felperes tiltott piacbefolyásolást követett el. Ezzel szoros összefüggésben a II. rendű felperes természetes személyként tiltott bennfentes kereskedelmet valósított meg 2016. március 2. napján azzal, hogy a felperes képviseletében nagyszámú, 6.500.000 db részvény vételére szóló megbízással egyidejűleg (ugyanazon telefonhívással) mintegy 2,7 millió db saját tulajdonú részvénye eladására is megbízást adott.

[17] A felperes terhére megállapított jogsértés körében rögzítette, hogy a 2016. február 10. és 2016. március 1. között általa adott limitáras megbízásokat követő vételi ügyletkötések a részvények árfolyamát mesterséges szintre állították be, a felvásárlás hatására ebben az időszakban a részvények záró ára 149 Ft-ról 230 Ft-ra emelkedett azzal, hogy a 2016. március 2. napján a maximum ár elérte a 250 Ft-ot is. A megelőző hat hónapban a részvények záróárának átlaga 154 Ft volt, amely 2016. március 1-től elkezdett csökkenni. A részvények likviditása a BÉT-en 2016. március 2. napját megelőzően alacsony, a megelőző 6 hónapos időszak összforgalma 2.314.102 db volt, ehhez képest március 2-i vásárlás 6.525.608 db részvényt érintett. A felperes a tárgydíszakot megelőzően nem vásárolt Nyrt. részvényt, a vizsgált időszakban viszont 532.744 db-ot. A forgalmazott részvények napi átlagos száma 2016. február 10. napját megelőző 15 kereskedési napon 16.223 volt, amely február 10. és március 1. közötti 15 nap átlagában 95.196 db-ra nőtt [Határozat 1. számú diagram]. Értékelte a felperes részvényt szerzéseire vonatkozó közzétételeket [Határozat 1. számú táblázat], azokat összevetette a hivatalból rendelkezésre álló információkkal és megállapította, hogy 2016. február 10. és március 1. között a BÉT-en forgalmazott összes Nyrt. részvény 37%-át a felperes vette meg, a limitáras megbízásaival az összes ügylet pozitív irányú elmozdulása 119 Ft/részvény volt, a pozitív és negatív hatások eredője alapján legalább 69 Ft/részvény árfolyam emelkedés következett be. Hangsúlyozta, hogy a részvények árfolyamára ható változók számossága okán az nem állapítható meg, hogy az eljárás tárgyát képező magatartásoknak milyen konkrét hatása következett be, azonban a vizsgált ügyletkötéseken kívül a hivatalból rendelkezésre álló, valamint a nyilvánosan elérhető információk alapján nem volt megállapítható egyéb olyan hatás, amely a részvények árát szignifikáns módon emelte volna. Hivatkozott arra is, hogy az Nyrt. 2016. február 19-én tette közzé azt a II. rendű felperes által tett, közgyűlési napirendre vonatkozó előterjesztést, amely szerint utasítaná az Nyrt. igazgatóságát, hogy hozzon arról határozatot, hogy a felperes hozzon olyan tagi határozatot, hogy legfeljebb a lengyel leányvállalat értékesítéséből befolyt összeg erejéig tőzsdei tranzakció keretében vásároljon Nyrt. részvényeket. Ekkor azonban a felperes általi részvényvásárlások már zajlottak.

[18] A feltárt tényeket az alperes úgy értékelte, hogy a II. rendű felperes – kihasználva azt, hogy kizárólagosan jogosult a felperes képviselőjére - a saját tulajdonú, mintegy 2,7 millió db részvényét érintő pozícióinak kedvező árfolyam melletti zárása érdekében a felperes elkülönülő jogalanyiságát használta fel a részvények árfolyamának 2016. február 10. és március 1. napja közötti felemelésére. A felperes által a BÉT-en 2016. február 10. és 2016. március 1. napja között megkötött ügyleteknek nem volt gazdasági racionalitása, és azok jelentősen felerősítették a részvények árfolyamemelkedésére irányuló trendet, mely által más tőkepiaci szereplőket a trend felgyorsítására, kiterjesztésére ösztönözték. Megállapítása szerint a Tpt. 202. § b) pontjában tiltott piacbefolyásolás megállapításához nem szükséges a piac viselkedésének tényleges befolyásolása, elégséges, ha a cselekmény arra alkalmas. A tényleges piaci hatás vagy annak elmaradása a szankció megválasztása és mértéke körében kerülhet értékelésre. Arra is utalt, hogy a piac felügyeleti eljárás során nem merült fel olyan adat, amely a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdéseiben írt mentességi okok fennálltára utalna.

[19] A II. rendű felperes magatartásának értékelésekor megállapította, hogy a részvényekkel kapcsolatos cselekmények pénzügyi eszközzel kapcsolatos cselekménynek, az II. rendű felperes a törvény erejénél fogva bennfentes személynek, 2016. március 2-i 6,5 millió részvényre vonatkozó keretmegbízás ténye bennfentes információnak minősül. Utóbbi potenciálisan alkalmas volt az árfolyam pozitív befolyásolására, az észszerűen eljáró befektető befektetési döntése meghozatalakor nagy valószínűséggel azt felhasználta volna. Az információ lényeges is volt, a részvényárat 250 Ft-ig (BÉT-en elért maximális Nyrt. részvényár), a forgalmat pedig 4471,5%-kal megemelte. Rámutatott, hogy ha valamely bennfentes információval rendelkező személy piaci ügyletet hajt végre az említett információ által érintett pénzügyi eszköz vonatkozásában, ez egyben azt is jelenti, hogy e személy ezeket az információkat felhasználja. A felperes vételi szándéka, majd a lengyel leányvállalat értékesítésének pénzügyi zárása ugyan már korábban nyilvánosságra került, azonban a vételi keretmegbízás időpontjában (2016.03.02.) a részvényvásárlás volumene és időpontja nem volt a piaci szereplők előtt ismert, a BÉT ajánlati könyvébe az adott napon vált nyilvánossá az információ. Arról, hogy a felperes tette a vételi ajánlatot, a piac csak a 2016. március 22-i Nyrt. közgyűlési határozat közzétételekor (2016.03.24.) értesült a nyilvánossá, a bennfentes információ tehát a II. rendű felperes részvényeladásáig nem került nyilvánosságra, így nem vesztette el bennfentes jellegét a II. rendű felperes kifogásolt ügyletkötését megelőzően. Eddig az időpontig azonban a lengyel leányvállalat értékesítéséből befolyt összeget már felhasználták a részvényvásárlásra. A II. rendű felperes az általa 6.500.000 db részvény vételére adott keretmegbízás nyilvánosságra hozatala előtt biztos lehetett abban, hogy a mintegy 2.700.000 db részvénye eladására adott megbízás teljesítése során nem indul esésnek a részvényárfolyam, viszont amennyiben a Vételi keretmegbízás ismertté válik, a tőkepiaci likviditás miatt biztosan bekövetkezett volna a részvényárak jelentős esése. A bennfentes kereskedelem tényállásának megvalósulását nem érinti, hogy az ügyletnek volt gazdasági racionalitása (pl. az árfolyamnyereség).

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[20] A felperesek az alperes határozata ellen külön-külön keresetet terjesztettek elő, amelyek tárgyalását az elsőfokú bíróság egyesítette.

[21] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[22] Álláspontja szerint az alperes határozata sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban. Ket.) 50. § (1) és (6) bekezdését, a Tpt. 202. § b) pontját, 203. § (2) bekezdését, 204. § (2) bekezdését.

[23] Előadta, hogy az alperes téves tényállást állapított meg, azt nem is bizonyította, önkényesen kiemelt tényeket használt fel a piac állítólagos befolyásolásának bemutatására.

[24] Hangsúlyozta, hogy az Nyrt. csődegyezséget kötött, amely során hitelezői Nyrt. részvényeket szereztek. Ismert volt a piacon a csődeljárás befejezését követően az Nyrt. saját részvények vásárlására vonatkozó szándéka, továbbá az, hogy a lengyel leányvállalat eladásából származó vételárat Nyrt. részvény vásárlására kívánják fordítani. A 2015. december 8-i közleményt követően a részvények vásárlása meg is kezdődött. A lengyel leányvállalat eladásából befolyó vételár 80 Ft-tal megemelte az egy részvényre jutó nettó vagyon értékét, amely tény a részvény árfolyamára önmagában felhajtó hatással bírt, a 2016. február 29-i közlemény közzétételét követően az árfolyam természetes módon megemelkedett. A 2016. február 10 - 28. közötti vételi ügyleteinek elemzése alapján arra hivatkozott, hogy ügyleteinek volumene és árfolyama, valamint a részvények átlagárfolyamának emelkedése között nem állapítható meg összefüggés: több napon az átlagárfolyam alatt vásárolt részvényt, 2016. február 29. és március 1. között kisebb volumenben és az átlagárfolyamon (vagy az alatt) vett részvényeket.

[25] Hivatkozása szerint az ügyletek mindkét felperes vonatkozásában reális gazdasági célt szolgáltak: a cégcsoport különböző tagjai az Nyrt. csődegyezségét követően Nyrt. részvényeket vásároltak, cél az Nyrt. részvények cégcsoporton belüli meg-, illetve visszaszerzése volt. Az II. rendű felperes már 2016. január 7-én szerződést kötött a felperessel a tulajdonában álló 2.716.137 db részvény adásvételére, a felek a szerződést 2016. február 29-én megerősítették. A II. rendű felperesnek sem fűződött érdeke az árfolyam felhajtásához, mert e szerződés értelmében az aktuális piaci árfolyamtól függetlenül jött létre a felperessel kötött ügylete. Nem állt tehát egyik felperesnek sem érdekében az árfolyam beállítása. Azt is előadta, hogy a felperes az Nyrt. részvényeket utóbb nyereséggel értékesítette.

[26] Sérelmezte továbbá, hogy az alperes kifogásolta azt is, hogy kölcsönből kezdte meg a részvényvásárlást.

[27] Hivatkozása szerint a vételi ügyletek a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdése alapján egyébként sem minősülnek tiltott piacbefolyásolásnak, mert részvény-visszavásárlási program részét képezték.

[28] Kifogásolta, hogy az alperes nem jelölte meg egyértelműen, hogy mely ügyletek és mely időszak valósították meg a tiltott piacbefolyásolást, továbbá, a mesterségesen rögzült árszintet sem bizonyította, annak összegét sem jelölte meg pontosan, határozatában több különböző árfolyamra hivatkozott. A mesterséges árszint meghatározására alkalmazott módszertant helytelenül választotta meg, nem alkalmazta a piacbefolyásolásra utaló

magatartások vizsgálatakor figyelembe veendő körülményekről, az elfogadott piaci gyakorlat megállapításának folyamatáról, valamint a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalának jogos érdekből történő késleltetésével kapcsolatos szabályokról szóló 28/2005. (VII.26) PM rendelet előírásait. Tévesen alkalmazta továbbá a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlás 42. és ii2. pontjaiban foglaltakat.

[29] Keresetleveléhez csatolta a II. rendű felperessel 2026. január 7-én és február 29-én kötött részvény-adásvételi szerződéseit.

[30] Az II. rendű felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[31] Mindkét felperes vitatta a kiszabott bírságok törvényességét is.

Az elsőfokú bíróság és a Kúria korábbi döntései

[32] Az elsőfokú bíróság a 2019. január 31. napján meghozott 6.K.700.085/2018/19. számú, keresetnek helyt adó jogerős ítéletét az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.I.35.346/2019/12. számú végzésével - annak felülvizsgálati kérelemmel nem támadott, a felperesek ügyféli jogainak sérelmére, továbbá a közös hatósági döntésre vonatkozó, keresetet elutasító részét nem érintve - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította az ítélet teljességére és az indokolási kötelezettségre vonatkozó eljárási jogszabályok megsértése miatt.

[33] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban 2021. július 13. napján meghozott 23.K.701.032/2020/23. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította. A felperesek felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a 2021. november 18. napján meghozott Kfv.I.35.462/2021/6. számú végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, támadott részében ismét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Rögzítette, hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem támadták a bírság mértékre vonatkozó ítéleti rendelkezést, ezért döntése a jogerős ítéletet ebben a részében nem érintette. Az eljárásjogi jogsértések és az anyagi jogszabályok téves értelmezése miatt elrendelt új eljárásra részletes iránymutatást adott a végzése [49] bekezdésében.

[34] Az elsőfokú bíróság a 2022. május 24. napján kelt 23.K.706.744/2021/6. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A Kúria a 2023. február 9. napján meghozott Kfv.V.35.375/2022/8. számú végzésével ezt a jogerős ítéletet is hatályon kívül helyezte, mert megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az új eljárásában figyelmen kívül hagyta a Kúria korábbi végzéseinek megállapításait, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó, kötelező utasításait, ezért a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértéssel került meghozatalra, így ismételt hatályon kívül helyezésének volt helye.

[35] Az elsőfokú bíróság az ismét megismételt eljárásban a 2023. szeptember 12. napján kelt 23.K.700.833/2023/6. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A felperesek felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a 2024. január 25. kelt Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet a II. rendű felperesre vonatkozó részében az indokolás módosításával hatályában fenntartotta azzal, hogy a bírságra vonatkozó ítéleti rendelkezéseket hatályon kívül helyezte, míg a felperesre vonatkozó részében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot a felperes keresetének jogerősen még el nem bírált részeit illetően új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[36] Az elsőfokú bíróság a negyedik megismételt (ötödik elsőfokú) eljárásban 2024. május 7-én meghozott, 25.K.700.824/2024/14. számú és a perköltséget illetően utóbb kiegészített jogerős ítéletével a felperes keresetét megalapozottnak találta és az alperes határozatának 1.1. és 1.2. rendelkezését hatályon kívül helyezte. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a 2025. január 30-án kelt Kfv.V.35.226/2024/12. számú végzésével a jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította a bizonyítékok értékelése alapján, hogy a felperes magatartása megvalósította a Tpt. 202. § b) pontja szerinti piacbefolyásolást, az alperes határozata e tekintetben megalapozott. Ugyanakkor azt is rögzítette, hogy a Pp. 339/A. §-a alapján a felperesek által kötött szerződések bizonyítékok köréből történő kirekesztésének nem volt helye, mert azok a közigazgatási eljárás, illetve határozathozatal során már fennállt tényre vonatkoztak. Erre figyelemmel a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal az utasítással, hogy az elsőfokú bíróság az új eljárásban köteles a Kúria végzésében foglaltak szerint állást foglalni a piacbefolyásolásról, azonban vizsgálni köteles, hogy a felperes magatartása a keresetlevelében foglaltak szerint, a csatolt szerződések alapján a piacbefolyásolás tilalma alóli mentesség alá tartozik-e.

A jogerős ítélet

[37] Az elsőfokú bíróság a ötödik megismételt (hatodik elsőfokú) eljárásban meghozott jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[38] Ítéletében rögzítette, hogy a felperes ügyféli jogainak sérelmére, továbbá a közös hatósági döntésre vonatkozó kereseti részeket a Fővárosi Törvényszék 6.K.700.085/2018/19. számú jogerős ítéletével elutasította, a felperes felülvizsgálati kérelemmel ezen ítéleti rendelkezéseket nem támadta, így a kereset ezen részei jogerős elbírálását nyertek. A piacfelügyeleti bírság összegére vonatkozóan a 23.K.701.032/2020/23. számú ítélet [71] - [74] bekezdéseiben szereplő ítéleti rendelkezés is anyagi jogerőre emelkedett, a Fővárosi Törvényszék II. rendű felperes keresetét elutasító 23.K.700.833/2023/6. számú jogerős ítéletét a Kúria a Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítéletével hatályában fenntartotta. A jogerősen elbírált kereseti részek nem képezték az ötödik megismételt eljárás tárgyát.

[39] A jogerős ítélet indokolása szerint az eljárás ezen szakaszában az elsőfokú bíróságnak a felperes terhére megállapított piacbefolyásolás megtörténtéről a Kúria Kfv.V.35.226/2024/12. számú végzésében foglaltak szerint kellett döntenie. Azt kellett

vizsgálja, hogy a részvények árfolyama a felperes által megvalósított, célzatosan az árfolyam növelését célzó vételek, azaz mesterséges folyamat, vagy a piac normális és szabályszerű törvényszerűségei miatt emelkedett. Ennek alapján megalapozott-e az alperes azon megállapítása, hogy a felperes 2016. február 10-től indított részvényvásárlásai a pénzpiacon a II. rendű felperes részvényeladása kedvező piacának megteremtését célozták, és mintegy megadták a kezdőlökést az árfolyam emelkedéshez és ez ahhoz vezetett-e, hogy a részvény árfolyamát mesterséges vagy rendellenes szinten rögzítette. A Kúria végzésében foglalt jogértelmezést és bizonyítékértékelést kiegészítve értékelte a felperes által csatolt szakértői véleményt, és megállapította, hogy okszerű az alperes azon megállapítása, hogy a piac működésében rejlő oka nem volt az árfolyam emelkedésnek, azt a felperes tevékenysége eredményezte azáltal, hogy még a lengyel operációval kapcsolatos pozitív információk nyilvánosságra kerülése előtt megadta a kezdő lökést a részvényár-emelkedésnek. A trend fenntartásához is hozzájárult azzal, hogy a részvényvásárlásait a közzétételek után is folytatta, sőt a II. rendű felperes törvénysértő ügyleteit megelőző napon ismét nagyobb tételt vásárolt, ezzel hozzájárult ahhoz, hogy a II. rendű felperes a részvényeit a mintegy két héttel azelőtti árhoz képest több, mint 1/3-ával megemelt árfolyamon adhassa el az ügyvezetése alatt álló felperesnek.

[40] Rögzítette, hogy a Kúria a rendelkezésére álló bizonyítékokat akként értékelte, hogy a felperes tevékenységét nem a tényleges vételi és eladási szándék irányította, hanem az a cél, hogy a II. rendű felperes a részvénytcsomagját emelkedett áron értékesíthesse, ennek érdekében – kihasználva, hogy a felperes kizárólagos képviselőjében eljáró személy – a nevében részvényvásárlást nem a nyilvános információkkal összhangban, hanem a vételár megérkezése, a társaság tulajdonosának hozzájárulása előtt megkezdte; a piac rendes működésében rejlő azon sajátosságot tehát kihasználta, hogy a kereslet növekedése az árfolyamra felhajtó hatással bír; az Nyrt. részvény iránti keresletet ezáltal mesterségesen növelte, felerősítette a piaci várakozásokat és a tevékenysége eredményeként a részvényárfolyam mesterséges szinten rögzült. Az alperes határozata az objektív bizonyítékokon alapul.

[41] Ezt követően az elsőfokú bíróság a felperes által a keresetleveléhez csatolt, a felperesek által 2016. január 7-én és 2016. február 29-én kötött részvény adásvételi szerződéseket vizsgálta egyrészt a piacbefolyásolási szándék, másrészt a tilalom alóli mentesülés szempontjából {jogerős ítélet [88] - [104] bekezdések}.

[42] Elsőként állást foglalt azok bizonyító erejéről: kifejtette, hogy mindkét szerződést mindkét szerződő fél részéről a II. rendű felperes írta alá, a felperes képviselőjében eljáró más személy aláírása, ellenjegyzése azokon nem szerepel. A szerződéseket a piacfelügyeleti eljárásban a felperesek az alperes felhívása (2016. február - márciusi ügyleteket milyen döntések előzték meg), ellenére nem csatolták, azokra nem hivatkoztak. 2016. január 7-én a Nyrt. részvény árfolyama 145 Ft volt, a felek 249 Ft-os vételárat, a teljes részvénytcsomagra 676.318.113 Ft-os vételárat határoztak meg. A lejárat napja 2016. február 29. volt. A szerződés hatálybalépésének feltétele az volt, hogy a lengyel leányvállalat értékesítése teljességbe menjen és az ügylet nyilvánosságra kerüljön. Ez 2016. február 29-én következett be. A felperes által a perben csatolt könyvvizsgálói jelentésben rögzítésre került, hogy a felperesnél „beszerezték” a szerződéseket; „megállapították, hogy a két szerződés létezik, illetve azt is, hogy azoknak a másolatát közjegyző 2016. október 10. napján hitelesítette”; rögzítésre került, hogy az értékpapír a vevő értékpapírszámláján, az ellenértéknek megfelelő összeg az eladó pénzszámláján jóváírásra került; nyitott, nem teljesített pozíció a könyvekben

nem volt. A szerződő felek között nyilvánvaló volt az érdekellentét, a részvények záróárfolyama 2016. január 7-én 145 Ft volt, és semmi olyan, a felperesektől független körülmény nem ismert, amely alapján feltételezni lehetett, hogy a részvények árfolyama 2016. február 29-re eléri a szerződésben pontosan meghatározott vételárat. Az ügyletek ténylegesen nem a szerződések alapján teljesültek, hanem a tőzsdén. Mindezen tényeket úgy értékelte, hogy *„nem zárható ki, hogy a szerződéseket utólag kötötték, a szerződések a felperes érdekével ellentétben álltak, a tőzsdei ügyletek pedig a korábban megkötött megállapodás mellett értelmezhetetlenek és észszerűtlenek.”* {jogerős ítélet [93] bekezdés}

[43] Rögzítette továbbá, hogy a megismételt eljárásban nem vizsgálhatta a felperes azon hivatkozásait, amelyeket a piacbefolyásolás tényállásszerű megvalósulása, a mesterséges árfolyamszint-beállítás Kúrától eltérő értelmezése alátámasztásául adott elő, és nem fogadhatta be az erre vonatkozó bizonyítékokat. Utalt arra, hogy korábban kizárólag a szerződések értékelése maradt el, és a Kúria kizárólag ezt tette lehetővé, illetve kötelezővé az elsőfokú bíróság számára. A piacbefolyásolás tényállási elemei megvalósulását a bíróság általában nem tekinti szakértői kérdésnek, az jogi értékelés alapján állapítható meg. Erre tekintettel a csatolt újabb szakértői véleményeket (beleértve a büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi szakértő szakértői véleményét is) nem a Pp. szerinti szakértői véleménynek, hanem egyéb okirati bizonyítéknak tekintette, de megállapította, hogy azok figyelembevételének a per jelen szakaszában már nem volt helye azokban a kérdésekben, amelyekben a Kúria már elvégezte az értékelést. A Kúria megállapításai a per ezen szakaszában bizonyíték utólagos csatolásával – a Pp. 3. § (4) bekezdésére is figyelemmel - már nem cáfolhatóak, a felperesnek az ezt megelőző négy (*megj.: helyesen hat*) elsőfokú eljárásban már volt lehetősége bizonyítékai csatolására. Az igazságügyi szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványt is elutasította. Ezen megállapítása ellenére részletes értékelte a felperes által csatolt magánszakértői véleményeket és a büntetőeljárásban készült igazságügyi szakértői véleményt {Jogerős ítélet [97] – [99] bekezdések}.

[44] Összefoglaló megállapítása szerint az alperes megfelelően bizonyította, hogy a felperes tevékenységét nem a tényleges vételi és eladási szándéka irányította, hanem az, hogy a II. rendű felperes a részvénytőzsdén emelkedett áron értékesíthesse. Ennek érdekében - kihasználva, hogy a felperes kizárólagos képviselőjében eljáró személy – a nevében részvényvásárlást nem a nyilvános információkkal összhangban, hanem a vételár megérkezése, a társaság tulajdonosának hozzájárulása előtt megkezdte. A piac rendes működésében rejlő azon sajátosságot tehát kihasználta, hogy a kereslet növekedése az árfolyamra felhajtó hatással bír. Az Nyrt. részvény iránti keresletet ezáltal mesterségesen növelte, felerősítette a piaci várakozásokat és a tevékenysége eredményeként a részvényárfolyam mesterséges szinten rögzült. Ezáltal a Felügyeleti Tanács Ajánlásának iii. 2. pont, 42. pontja szerint piac befolyásolásra utaló körülmény jelen a vizsgált ügyben fennállt, a Tpt. 202. § b) pont szerinti tényállás megvalósult.

[45] Megállapította, hogy a felperes által hivatkozott részvény adásvételi szerződések nem alkalmasak a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdés szerinti tilalom alóli mentesség alátámasztására. Kifejtette, hogy a Tpt. 203. § (2) bekezdésében rögzített feltételek konjunktívak, és elfogadott piaci gyakorlat hiányában méltányosságból a mentesség nem alkalmazható. A Tpt. 203. § (3) bekezdése a részvény-visszavásárlási program keretében történő ügyletkötés esetén teszi lehetővé a mentességet, ha azt a Bizottság 2273/2003/EK rendeletében szabályozott módon hajtják végre. A rendelet a részvény-visszavásárlást részletesen szabályozza, a felperes nem is

állította, hogy ezen előírások szerinti részvény-visszavásárlási programot hajtott végre, a részvény-visszavásárlás egyéb módja a mentesüléshez nem elegendő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[46] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen helyette a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[47] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (2), (3), (4) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 275. § (5) bekezdését, 336/A. § (2) bekezdését, 339/A. §-át.

[48] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság - a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével - a keresetleveléhez csatolt szerződésekkel kapcsolatos kiinduló helyzetet iratellenesen rögzítette, mivel az alperes a piacbefolyásolási ügyben nem vitatta a szerződések keltezését, és legutolsó – és többszöri, erre irányuló szóbeli és írásbeli tisztázó kérdésre megfogalmazott - nyilatkozata szerint a szerződések kapcsán az önszerződés kérdését vitatta egyedül, egyébként pedig a szerződések irrelevánsnak tartotta. Az elsőfokú bíróság a per során nem tájékoztatta a feleket, hogy a szerződések keltezésének valóságával kapcsolatban kételye áll fenn, e körben bizonyítékok előterjesztésére sem hívta fel őket. Emellett az elsőfokú bíróság az ítélete [91] bekezdésében további iratellenes megállapítást tett [„*Annak ellenére, hogy a Ptk. (6.13. § (2) bekezdés) ezen rendelkezése alapján vélelmezett és a szerződés alapján – a részvények eladási ára tekintetével – nyilvánvaló is az érdekellentét a szerződő felek között, a felperes részéről más nem jegyezte ellen, nem hagyta jóvá a szerződést, ami a céges működésben életszerűtlen.*”] A felperes a megismételt eljárásban F/11. szám alatt csatolta igazgatóságának 2015. szeptember 10. napján megtartott üléséről készített jegyzőkönyvet, melyben megtárgyalta és elfogadta a lengyel leányvállalat értékesítésére vonatkozó előterjesztést és döntött az Nyrt. részvények vásárlásáról. Az elsőfokú bíróság tehát iratellenesen állapította meg, hogy a felperes részvényvásárlását nem hagyta volna jóvá az igazgatósága. Az az igazgatóság számára – jogi és tényszerű alapon is – nyilvánvaló volt, hogy a II. rendű felperes is részvényes, az igazgatóság által adott felhatalmazás semmilyen korlátozást nem tartalmazott a megszerzendő Nyrt. részvények eladója tekintetében.

[49] Az elsőfokú bíróság a szerződések értékelésekor ítélete [93] bekezdésében okszerűtlen következtetésre jutott, amikor rögzítette, hogy: nem zárható ki, hogy azokat utólag kötötték; a szerződések a felperes érdekével ellentétben álltak; a tőzsdei ügyletek értelmezhetetlenek és észszerűtlenek; amennyiben a szerződés valóban 2016. január 7-én jött volna létre, csak azt támasztaná alá, hogy a II. rendű felperesnek érdekében állt, hogy a lejárati szerinti napon az árfolyam lehetővé tegye a tőzsdei ügyletkötést, ez pedig az árfolyamok figyelembevételével csak akkor mehetett így végbe, ha tudatosan törekedett annak elérésére. Ezért két szerződés nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a II. rendű felperesnek nem állt szándékában a részvényárfolyam 2016. március 2-i beállítása.

[50] Előadta, hogy a jogerős ítélet [95] bekezdése szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem fogadhatta el azon hivatkozásait és bizonyítékait, amelyeket a piacbefolyásolás tényállásszerű megvalósulása, a mesterséges árfolyamszint-beállítás Kúriától eltérő értelmezése alátámasztásául terjesztett elő. A jogerős ítéletből nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság az F/2-F/12. szám alatt becsatolt, az F/11. számú okiraton túl általa közelebbről meg nem jelölt tartalmú - bizonyítékai közül pontosan mely bizonyítékokat nem fogadta be, ezáltal megsértette Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését, mert a megismételt eljárásban is lehetősége volt további bizonyítékok előterjesztésére. Megsértette továbbá a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási és pervezetési kötelezettségét is, amikor nem adott a felperesnek tájékoztatást arról, hogy a becsatolt bizonyítékokat nem kívánja figyelembe venni.

[51] Kifogásolta továbbá az elsőfokú bíróság - a Kúria határozataiban szereplő iránymutatások ellenére tett, közelebbről meg nem jelölt bírói gyakorlatra hivatkozó - álláspontját, mely szerint a piacbefolyásolás nem szakértői kérdés, ezáltal az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését. Kifejtette, hogy az alperes a jogszabályi felhatalmazás alapján a pénzügyi piacok felügyeletét ellátó, különleges szakértelemmel rendelkező hatóság. E szerepkörében nem pusztán jogalkalmazói tevékenységet végez, hanem a tőkepiaci szabályozás logikájából fakadóan szakértő hatóságként értékeli a piaci folyamatokat, így amikor piaci manipuláció megállapításáról dönt, szükségszerűen olyan kérdésekben nyilatkozik, amelyek eldöntéséhez speciális pénzügyi és közgazdasági szakismeret is szükséges. A jogsértés alapjául szolgáló tények – így különösen az, hogy kialakult-e mesterséges ár, illetve hogyan alakultak a kereskedés körülményei – nem egyszerű történeti tények, hanem a piaci mechanizmusok szakmai értelmezését igénylő kérdések. Ennek megfelelően a bírósági felülvizsgálat során nem mellőzhető annak elismerése, hogy a piacfelügyeleti hatóság szakértői jelleggel is jár el. Az alperes által megállapított tények és következtetések tehát a szakértői véleményekhez hasonló megítélés alá esnek: nem pusztán jogi minősítések, hanem szakismeretre épülő megállapítások. Ezért a bíróságnak a hatósági döntés kontrollja során figyelembe kell vennie, hogy a tényállás közgazdasági értékelése nem választható le a jogi minősítésről, hiszen maga a jogsértés fogalma is a szakmai előfeltételek fennállásához kötött. Kétségtelen, hogy a piaci manipuláció jogi minősítésének kérdése – azaz a tényállás megfeleltetése a Tpt. 202. §-ában írt tényállási elemeknek – jogkérdés, amelyről kizárólag a hatóság vagy a bíróság dönthet. Ugyanakkor minden jogkérdés mögött tények állnak, és e tények feltárása, értelmezése gyakran különleges szakértelmet igényel. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.20415/1993. – BH1993.683. számú döntés szerint a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére került sor amiatt, hogy a bíróság olyan kérdésben, amelynek megítélése különleges szakértelmet igényel, szakértői bizonyítás helyett a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján mérlegelési jogkörben hozott döntést. A Legfelsőbb Bíróság Kf.III.28.488/1999/4. számú ítélete szerint a szakkérdések saját hatáskörben történő elbírálása szakértő igénybevétele nélkül a bíróság számára tilalmazott. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján helytelenül értékelte a csatolt szakértői vélemények bizonyító erejét arra hivatkozva, hogy a piacbefolyásolás megítélése jogi kérdés és nem szakkérdés, és helytelenül járt el, amikor azokat csak, mint okirati bizonyíték vette figyelembe nem elfeledve azt a tényt sem, hogy a szakértői vélemények egyike egy igazságügyi szakértő által készült egy hatóság által történő kirendelése során, ezért megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését, továbbá nem tett eleget a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének, mert nem tájékoztatta, hogy az általa csatolt szakértői vélemények bizonyító erejét illetően kétsége merült fel. Hangsúlyozta, hogy a szakvéleményekkel nem a Kúria végzésében, hanem az alperesi határozatában foglaltakkal szemben kívánt bizonyítani. A szakértői vélemények értékelése

mellőzésének az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján nem volt helye. Utalt arra, hogy a büntetőeljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény kifejezetten a jelen per tárgyát képező piacbefolyásolás tényállási elemeinek megvalósulását elemezte, az igazságügyi szakértői vélemény ilyen minőségét az elsőfokú bíróság nem vonhatta volna kétségbe, azt szakértői véleményként kellett volna értékelnie.

[52] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során az alperes által 2017. május 10-én benyújtott 8.K.30.873/2016/3. számú részletes nyilatkozatában közölt számszaki adatok figyelembevételével megsértette a Pp. 275. § (5) bekezdésében foglaltakat, mert nem követte a Kúria Kfv.I.35.462/2021/6. számú végzésének [42] és [45] bekezdésében és Kfv.V.35.375/2022/8. számú végzésének [65] bekezdésében adott iránymutatást, továbbá a Kúria ilyen irányú utasítása ellenére nem bírálta el a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdésének megsértését állító kereseti kérelmét, ezáltal megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében és 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

[53] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

[54] Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett a Kúria iránymutatásainak. A Kúria a Kfv.V.35.226/2024/12. számú végzése szerint a Tpt. 202. § b) pontja szerinti piacbefolyásolás megtörtént, az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás során a Kúria megállapításait követve arról kellett döntenie, hogy a felperes magatartása a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdésében foglalt mentesség alá esik-e. Az elsőfokú bíróságdöntését a Kúria iránymutatásának megfelelően, a bizonyítékok értékelése alapján hozta meg, a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzésének indokai az ítéletben szerepelnek. A felperes által bemutatott szerződések a tiltott piacbefolyásolás szempontjából nem relevánsak, azok a jogkövetkezmények alóli mentesüléshez nem vezethetnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[55] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[56] A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e.

[57] A Pp. 275. § (1) - (3) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyításnak nincs helye. Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

[58] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletet az hatodik elsőfokú eljárásban hozta, eljárása során köteles volt követni a Kúria korábbi határozatának megállapításait, valamint a jelen felülvizsgálat tárgyát képező megismételt eljárásra vonatkozó, a Pp. 275. § (5) bekezdése értelmében kötelező utasítását. Ugyanakkor figyelembe kellett vennie egyrészt azt, hogy a per korábbi szakaszában bizonyos kérdések már jogerős elbírálást nyertek, másrészt pedig azt, hogy a Kúria korábbi határozataiban számos felperesi hivatkozást már érdemben elbírált, amely megállapításai az elsőfokú bíróságot jelen felülvizsgálat tárgyát képező ítélet meghozatalakor egyrészt kötötték, másrészt pedig azokra a kérdésekre az ötödik megismételt eljárás már nem terjedt ki.

[59] Ezek közül kiemelendő, hogy a Kúria a Kfv.V.35.226/2024/12. számú végzése indokolásában a bizonyítékok mérlegelése alapján már megállapította, hogy az alperes objektíve bizonyította, hogy a felperes vizsgált magatartása megvalósította a Tpt. 202. § b) pontjában meghatározott tényállást, tehát piacbefolyásolást valósított meg. Mivel azonban a Tpt. bizonyos feltételek fennállt esetén a piacbefolyásolás tilalma alóli mentességi okokat is szabályoz, és az elsőfokú bíróság a korábbi elsőfokú eljárásban téves jogi álláspontja folytán a felperesek által felajánlott, általuk kötött szerződések értékelését elmulasztotta, a Kúria a felperes terhére megállapítható jogsértésről, illetve annak jogkövetkezményéről korábbi eljárásában végleges döntést nem hozhatott, mert a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor a bizonyítékok elsőként történő értékelésére. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős bírósági határozat – a fél által megjelölt okból – jogszabálysértő-e. A Kúria általi felülvizsgálat feltétele tehát, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényekről, bizonyítékokról döntsön. Ennek hiánya miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasításának volt helye. Erre tekintettel írta elő a Kúria az új eljárásra szóló iránymutatásában, hogy a piacbefolyásoló tevékenységről az elsőfokú bíróságnak a Kúria indokolással ellátott álláspontjának megfelelően kell döntenie, továbbá el kellett végeznie a szerződések – korábban elmaradt – értékelését.

[60] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a Kúria iránymutatását követve határozta meg a felperes magatartásának jogi minősítését, és az ügy végleges eldöntéséhez szükséges volt a szerződések vizsgálata. Az elsőfokú bíróság a felperes azon kereseti hivatkozását is elbírált, mely szerint a vételi ügyletei a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdése alapján azért nem minősülnek tiltott piacbefolyásolásnak, mert azok részvény-visszavásárlási program részét nem képezték. Az elsőfokú bíróság tehát megfelelően határozta meg a megismételt eljárás kereteit, emellett pedig részletesen kitért ítélete indokolásában a felperes által a megismételt eljárás során tett nyilatkozatainak értékelésére is. Megállapításaival a Kúria kisebb módosítással és kiegészítéssel egyetért.

[61] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsőként a szerződések bizonyító erejével, továbbá azok piacbefolyásoló magatartással kapcsolatos értékelésére vonatkozó elsőfokú bírósági megállapításokat tartotta jogszabálysértőnek. E körben a Kúria kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette a szerződés alaki sajátosságait, azokból okszerűen vonta le következtetéseit azok bizonyító erejét illetően.

[62] A Pp. az okirati bizonyítékok bizonyító erejével kapcsolatban rendelkezéseket tartalmaz [Pp. 195 – 199. §]. Szabályozza a közokiratok és a teljes bizonyító erejű magánokiratok alaki kellékeit és bizonyító erejét, illetve az azokkal szembeni bizonyítás

lehetőségét. Kimondja, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el [Pp. 196. § (1) bekezdés].

[63] A perbeli szerződések nem közokiratok, továbbá nem felelnek meg a Pp. 196. § (1) bekezdés szerinti teljes bizonyító erejű magánokirati formának sem, tehát egyszerű okirati bizonyítéknak minősülnek. A Pp. 199. §-a szerint „A bíróság a tárgyalás és a bizonyítás összes adatainak mérlegelése alapján ítéli meg, hogy az okirati bizonyítás eredménye mennyiben vehető figyelembe azokban az esetekben, amelyekben a jelen fejezet rendelkezései valamely okirat bizonyító erejét nem határozzák meg, vagy az okirat a 195–198. §-ok rendelkezéseinek nem felel meg.” Az egyszerű okiratok esetén tehát törvényi vélelem nem szól amellett, hogy a szerződést kötő felek a szerződésekben szereplő időpontban és tartalommal a szerződéses nyilatkozataikat megtették, így az elsőfokú bíróság a szerződések bizonyító erejét a bizonyítás eredményének mérlegelése alapján szabadon határozhatta meg, e körben további bizonyításra való, Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti felhívásnak nem volt helye. Az elsőfokú bíróság a per adataival, a további bizonyítékkal összevetve meggyőződése szerint értékelhette a szerződéseket. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság nem magánjogi szempontból értékelte a szerződéseket, hanem azokat a piacbefolyásoló magatartással összefüggésben vizsgálta. A jogerős ítélet bizonyítékértékelése - mely szerint nem zárható ki, hogy a szerződések nem az azokon szereplő időpontban születtek, illetve azok megkötése nem állt a felperes érdekében, továbbá a tőzsdei ügyletkötések mellett azok nem is értelmezhetők – a felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben ezért nem sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében és 221. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Az ügy szempontjából kiemelendő, hogy az alperes piacfelügyeleti hatásköre és eljárása a szabályozott piacon kötött (tőzsdei) ügyletekre terjedt ki, az általa kifogásolt vételi ügyletek a tőzsdén zajlottak, ezért a piacbefolyásolás megállapíthatósága szempontjából a felperesek szerződéskötése - mint ahogy arra az alperes helytállóan hivatkozott - nem lehet ügydöntő jelentőségű. Ugyanakkor a szerződések megkötésének időpontja és az azokban meghatározott vételár utalhat a felek azon szándékára, hogy a II. rendű felperes a részvényeit a megkötés időpontjában elérhető tőzsdei árhoz képest számottevően magasabb összegért értékesítse. A Kúria a felperes részvényvásárlásai tekintetében a piacbefolyásoló magatartást a kereskedési adatok, a tanúvallomások és a nyilvánosan elérhető közlemények alapján már a Kfv.V.35.226/2024/12. számú végzésében megállapította, ezáltal állást foglalt a tekintetben is, hogy a Tpt. 202. § b) pontja szerinti tényállás megállapításához jelen ügyben szakértői bizonyításnak – a rendelkezésre álló objektív tények miatt - nem volt helye. Alaptalanul sérelmezte ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítást mellőzte. Amellett, hogy e körben a felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, a Kúria rámutat, hogy a Pp. 177. § (1) bekezdése szerint szakértő kirendelésének akkor van helye, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik. Ebben az esetben a bíróság a bizonyítást szakértő kirendelésével folytatja. A jelen perben szakértő kirendelésére nem volt szükség, mert a rendelkezésre álló tények alapján a kereskedés korábbi és vizsgált időszak adatai rendelkezésre álltak, azoknak a piac ismereteinek és a cégcsoport szintű folyamatoknak az összevetésével a felperes magatartására megalapozott következtetéseket lehetett levonni. Az elsőfokú bíróság tehát jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes szakértői bizonyításra tett indítványát. Másrészt az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt „szakértői vélemények” perbeli státuszát jogszerűen minősítette egyéb okirati bizonyítéknak, helytállóan állapította meg azok bizonyító erejét is, figyelemmel arra, hogy azok beszerzésére nem jelen per keretei között, és nem a bíróság kirendelése alapján

került sor, így a perbeli minősítésük a Pp. 177. § (1) bekezdésében foglaltak alapján jogszerűen nem lehetett szakértői vélemény.

[64] Alaptalanul állította a felperes azt is, hogy a megismételt eljárás során előterjesztett bizonyítékait az elsőfokú bíróság jogszabálysértően nem értékelte. Mint ahogy a Kúria fentebb utalt arra, hogy a többszörösen megismételt elsőfokú bírósági eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria iránymutatása szerint kellett eljárnia, és az eljárás ezen szakaszának kereteit és tárgyát az elsőfokú bíróság helytállóan határozta meg. Ennél fogva – annak ellenére, hogy a fentebb ismertetett okból a Kúria a Kfv.V.35.226/2024. számú eljárásban az ügyet véglegesen befejező, anyagi jogerővel rendelkező döntést nem hozhatott - a megismételt eljárás nem jelentette a teljes addigi eljárás megismétlésének kötelezettségét. Az elsőfokú bíróságnak a korábban berekesztett tárgyalás újbóli megnyitásával a Kúria iránymutatása szerint kellett eljárnia. A Kúria döntésének tartalma alapján nem nyílt meg újból a bizonyítás lehetősége a piacbefolyásoló magatartás körében, a felperes által felajánlott bizonyítékok egyrészt szükségtelenek voltak a jogvita érdemi elbírálásához, másrészt pedig azokat a felperes a keresetindítástól számított mintegy 8 év elteltével terjesztette csak elő. A Pp. 3. § (4) bekezdése alapján *„A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésztett, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.”* Az elsőfokú bíróság ezen rendelkezés alapján jogszabálysértés nélkül mellőzte a felperes által a piacbefolyásolás körében a megismételt eljárásban csatolt újabb okirati bizonyítékok érdemi értékelését. Ugyanezen okból az új eljárásban a felperes által csatolt „szakértői vélemények” értékelésének sem volt helye, ezért a Kúria a jogerős ítélet indokolását részben megváltoztatva a jogerős ítélet [97] – [99] bekezdéseiben foglaltakat mellőzi.

[65] A felperes alaptalanul kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdésének megsértését állító kereseti hivatkozását. A Ket. 50. § (1) bekezdése szerint *„A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.”* és a (6) bekezdés kimondja, hogy *„A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.”* A Kúria már a 2019. október 31. napján meghozott Kfv.I.35.346/2019/12. számú végzése [22] bekezdésében megállapította, hogy *„A bírósági felülvizsgálat tárgyát képező alperesi határozat tagolt, a megállapításokat, bizonyítékokat saját belső logika szerint rendszerezi, következtetéseiről számot adott. Tartalmazza a bizonyítási eljárást, annak eredményét, a felperesekre nézve külön-külön minősítette a megállapításokat, önállóan indokolta az alkalmazott intézkedéseket. (...)”* Másrészt az elsőfokú bíróság ítélete [71] bekezdésében kifejezetten rögzítette, hogy *„A bíróság megállapította, hogy az alperes a tényeket a jogsértés vizsgálatához szükséges mértékben feltárta, a Ket. 50. § (1) bekezdését nem sértette meg.”* Mindemellett önmagában az a tény, hogy részben az elsőfokú bíróság, részben a Kúria érdemben bírálta el a felperesek keresetét, önmagában kizárja, hogy a felperes által állított közigazgatási eljárási szabályszegés fennállt volna.

[66] Végül a Kúria kiemeli, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében érdemben nem támadta az elsőfokú bíróság megállapítását, mely szerint a piacbefolyásolás tilalma alóli, a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdésében szabályozott mentességi okok esetében nem álltak fenn.

[67] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás tárgyát, annak kereteit helytállóan határozta meg, az elsőfokú eljárásban nem sérültek a bizonyítási eljárásra, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárásjogi rendelkezések [Pp. § (2), (3), (4) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, 275. § (5) bekezdés, 336/A. § (2) bekezdés, 339/A. §], ezért a Kúria a jogerős ítéletet az indokolás kisebb módosításával a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[68] *A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja, amennyiben a fél által állított eljárásjogi jogszabálysértések az elsőfokú bírósági eljárásban nem valósultak meg.*

Záró rész

[69] A Kúria megállapította, hogy a jelen ügyben a per tárgyának értéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) perindításkor hatályos 43. § (3) bekezdése alapján meg nem határozható volt.

[70] A Kúria a felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes által felszámított óraszám alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdése és 3. § (2) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati perköltségének viselésére.

[71] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja, 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[72] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (4) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[73] A Kúria végzése elleni további felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. január 29.

dr. Darák Péter s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta s.k.

előadó bíró

dr. Márton Gizella

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő